

Гордост

ВЕЛИКО

ТЪРНОВО

10 ДЕКЕМВРИ

ВТОРНИК

1963

ГОД. XXVI

Бр. 147

(2503)

ЦЕНА 2 ст.

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и Окръжния комитет на Отечествения фронт

ГОРДОСТ Е ДА СИ БЪЛГАРИН

България пред 25-годишнината на свободата ★ Будното класово съзнание — сигурен щит срещу империалистическата диверсия ★ Ролята на научно-техническата интелигенция в условията на изострящата се идеологическа борба

В събота във Велико Търново се състоя голямо съвещание, организирано от Окръжния съвет на научно-техническите съюзи. На него присъстваха представители на научно-техническите кадри от окръга, други специалисти. Първият секретар на Окръжния комитет на БКП другарят Йордан Костов прочете доклада на проф. Иван Попов — член на Политбюро на Централния комитет на БКП и председател на Държавния комитет за наука и технически прогрес, изнесен на националното съвещание за ролята на научно-техническата интелигенция в условията на изострящата се идеологическа борба между социализма и капитализма на съвременния етап, състояло се на 5 ноември в София.

Днес България — се казва в доклада, е промишлено развита страна с високо механизирано селско стопанство, търсен партньор на международния пазар. Пред юбилейната 25-годиш

нина ние мерим своя ръст, своя път — устремен напред, с такива факти: България сега има най-висок темп на прираст на националния доход в сравнение с европейските страни — 9 на сто. За 16 дни нашата промишленост произвежда цялата продукция от 1939 година, а в края на 1970 година ще са нужни само 9 дни. Сега България се равнява на 25 промишлени България от миналото.

Успехът ни в социалистическото строителство е най-убедителният аргумент за предимството на социалистическата система.

Нашият век записва в историята на човечеството епохални успехи на науката и техниката. Днес те са важен източник за обществен и икономически прогрес. Ето защо борбата между двете обществени системи се превърна в съревнование и в областта на научно-техническия прогрес.

По-нататък в доклада се от

деля значително място за идеологическата стратегия на империализма, на условията на научно-техническата революция, за неговата тактика.

На първо място в борбата против социализма империализмът извършва напред план „пси хологическата война“. Той издига на нивото на държавна политика. Главното идейно-политическо оръжие на империализма си остава антикомунизмът. Неговата нова тактическа същност вече е призоваването, а не отричането на безспорните успехи на социалистическите страни. Същевременно обаче хитро се посочва по какъв път нещата могат да станат по-добри. На тази основа никнат теорията за най-различен род — за „либерализация“ и „обновление“ на марксизма, за нов „модел на социализма“, за „модернизирание“ и „допълвяване“ на социализма с демокрацията, за „свой път на развитие“ и т. н. Прове

денният през последните години

така наречен „нов курс“ на империалистическата диверсия — за подриване на социалистическите страни „отвътре“, с „мирни средства“ намери конкретен израз в Чехословацката социалистическа република.

Попълзновенията на империализма се насочиха на широк фронт и срещу нашата страна. Използувайки научния, техническия и културния обмен, неговите агенти обикалят из България и под форма на „научни интереси“ се мъчат да открият пролука и трудности в нашето развитие, мъчат се да оплетат в мрежите си някои лековерни хора.

Голям интерес предизвикаха у присъстващите цифрите, които се сочеа в доклада, за тежкото положение на трудещите се в капиталистическите страни. Там наемите заемат 30 на сто от заплатата, данъците — 27 до 36 на сто от трудовия доход. Недостъпни са за обикновените трудови хора таксите във висшите учебни заведения. В САЩ всяка година един милион ученици се напускат училището си, поради липса на средства. В най-развитата страна на империализма — САЩ, всяка година се регистрират официално 3 милиона безработни. Ето, това е прекаленият капиталистически „рай“.

В името на принципа „Всичко за благото на човека“ у нас се прави много за повишаване жизненото равнище на народа. Големи са преимуществата на нашата система — безплатно обучение, безплатно лечение, ниски наеми, минимални данъци, силно развита система на обществено хранене на ниски цени и т. н.

Център на световния научно-технически прогрес, се казва по нататък в доклада, е Москва. Светският научно-технически гений държи палмата на първостепенно в овладяване на атомната физика, в покоряване на Космоса, във всички клонове на химическите науки и т. н.

Със съветска помощ у нас за кратки срокове изградихме материално-техническата база на социализма. Взаимопомощта и сътрудничеството ни със СССР е остър трън в очите на империализма. Но ние никога няма да отстъпим от този път.

Повдигнатите проблеми в доклада бяха близки на всички. За това и отношение по тях взеха много от присъстващите. Изказаха се: Стефан Василевски — директор на МЗ „Червена звезда“ — Дебелец, Димитър Филков — кандидат на икономическите науки, секретар на Вузовския партен комитет във ВПИ „Братя Кирил и Методий“, Стефан Бъчваров — директор на Оптиката станция по зеленчукопроизводство в Горна Оряховица, инж. Георги Любимирски — главен инженер на Наполителната система в Павликени, проф. д-р Георги Димов — ректор на ВПИ „Братя Кирил и Методий“, д-р Йордан Денев, кандидат на ветеринарно-медицинските науки, директор на Ветеринарния институт — Велико Търново.

Те говореха за хищническите закони на капитализма, за необходимостта от повишаване на нашата бдителност, на непримиримостта ни към опитите на империалистическите агенти да асвоят смут в живота ни. Повдигането на нашето национално самочувствие, будното ни класово съзнание, святото пазене на традициите на народа ни — това е сигурният щит, барьерата срещу империалистическата диверсия.

Другарят Йордан Костов призова научно-техническата интелигенция да се слопи още по-здраво около нашата Партия.

Ние имаме славна минало — подчерта той. Във Велико Търново най-добре е съхранила българската твърдина. И трябва да се окажем достойни синове на своя народ.

Съвещанието прие телеграма до Централния комитет на БКП.

З. АБАДЖИЕВ

ПРЕДАНИ НА ПАРТИЯТА И НАРОДА

ВЕЛИКОТЪРНОВСКИТЕ И СВИШОВСКИТЕ СТУДЕНТИ ПРАЗНУВАТ

В събота вечер от входа на Царевец през Велико Търново потегли едно необикновено шествие. Стотици ръце са вдигнали флаги, които горят и вървят през смълчания древен град. По случай 8 декември — празника на българската студентска младеж, утрешните педагози, възпитатели на висшния педагогически институт, манифестират своята сплотеност и единство, своята преданост към Партията и народа, солидарност със справедливата брота на героичен Виетнам, за мир и дружба в света. Поел бюста-паметник на основоположника на социализма в България Димитър Благоев беше положен венец. Импровизиран митинг се състоя пред Паметника на обещаните за народна свобода през бунтовната пролет на април 1876 година, на който говори студентът по история Георги Аврамов.

Шествието продължи до Дома на народната армия, където тази вечер се състоя тържествено ното събрание по случай празника. С възторжени приветствия възгласи великотърновската академична младеж посрещай кандидат-члена на ЦК на БКП и секретар на Окръжния комитет на БКП Димитър Сточ

нов, секретаря на комитета Никола Кушев, първия секретар на Градския комитет на БКП Димитър Петров, първия секретар на Окръжния комитет на Комсомола Димо Минчев, секретарката на изпъкмола на Окръжния народен съвет Мария Манева, ръководители на приятни, представители на военния гарнизон и др., в чието лице изказа своята благодарност за всемерните грижи и внимание проявявани към тях. В салона есна „Мила Родино“. Пееха всички — и студенти, и ръководители.

На трибуната е секретарят на вузовския комитет на Комсомола Иван Павлов, който откри тържеството с кратко слово и даде думата за приветствие на ректора на Института проф. д-р Георги Димов. От името на Окръжния и Градския комитет на Партията съдържани приветствия поднесе секретарят на Градския комитет на БКП Николай Понев. Те бяха поздравени и от секретаря на Градския комитет на Комсомола Драгич Драгичев и от Лиляна Игнатова от името на работническата младеж в града.

Думата отново има ректорът

на ВПИ за произнасяне на академично слово, след което от името на студентската младеж на проф. д-р Димов бе връчен почетен адрес. Приета бе приветствена телеграма до ЦК на БКП и бяха раздадени награди на отличници и комсомолски активисти.

Накрая бе изпълнена богатата концертна програма. В неделната утрин групи студенти посетиха партийни, държавни ръководители и преподаватели в домовете им, на които поднесоха букети цветя.

Хубав завършек на студентския празник бе младежният бал.

Ил. МОНОВ

С факелно шествие дойде съботната вечер и за свিশовските студенти, които с приветствие възгласи и песни преминаха през града и положили венец пред паметните плочи на загинали бонисти. Шествието завърши със зари. Тържеството се пренесе в аудитория № 1 на Висшия финансово-стопански институт, което започна с посрещането на знамето на свিশовската академична младеж — един въздушен миг на предаването му от четвъртокласниците на най-младите възпитаници на Червената академия.

Топло приветствие по случай празника поднесе секретарят на вузовския комитет на Комсомола Димитър Желев. В своето слово ректорът на института проф. Величко Нанков съдържано поздравил възпитаниците и им пожела да пазят борческите традиции на БОНСС и да се развиват като отлични специалисти.

Поздрав от името на Окръжния комитет на Партията и Окръжния народен съвет поднесе председателят на изпъкмола на Окръжния народен съвет Димитър Тужаров. Той връчи и орден „Кирил и Методий“ — I степен на проф. Димитър Спасов. Обич и доверие към утрешните икономисти се четеше и в думите на председателя на Градския народен съвет Петър Йорданов, израз на което беше символично поднесеният им ключ на града.

От името на Градския комитет на Партията студентите бяха поздравени от секретаря на комитета Стефан Панов.

Празникът продължи с другарски вечери, а от 3 часа след полунощ до сутринта на Червения площад в града се виха кръшши хора.

Н. ИВАНОВА
Г. ЙОРДАНОВ

М. САМОКОВЛИЕВА

ПО СВЕТА ★ ПО СВЕТА

УКРЕПВА СЪТРУДНИЧЕСТВОТО

МОСКВА, 9 декември (ТАСС) — Разширяването на сътрудничеството между женските организации в социалистическите страни ще съдейства за укрепване сплотеността на социалистическата общност и ще бъде важен принос за общата борба на народите за мир, социален прогрес, за права на жените и шастие на децата“, се казва в комуниката за срещата на ръководителки на женското движение. В тази среща, състояла се в Москва от 6 до 8 декември,

участваха представители на България, ГДР, Полша, Румъния, СССР, Унгария и Чехословакия.

Представителките на женското движение в социалистическите страни размениха също информация за хода на подготовката за световния конгрес на жените, свикан от МДФЖ с цел да се развие сътрудничеството на жените от всички страни в борбата за мир, демокрация и социален прогрес.

СТАТИЯ НА ЛУИДЖИ ЛОНГО В „УНИТА“

РИМ, 9 декември (ТАСС) — „Цяла Италия — от Пиемонт до Сицилия — се разтърсва от невинжана по-рано въдла на борбата, в която рамо до рамо участвуват работници, селяни и студенти“, пише генералният секретар на ИКП Луиджи Лонго в ввдната статия на вестник „Уни-

та“. Навсякъде бурно се изразява протест против сегашното положение. Решително и сплотено народът изразява волята си за свобода, справедливост, социален прогрес и мир. В първите редци на тази борба е младото поколение.

ПРОВОКАЦИОНЕН АКТ НА АМЕРИКАНСКИ ВОЕННИ КОРАБИ

ЛОНДОН, 9 декември (БТА) — Тези дни тук се състояха масови демонстрации против анти социалната политика на лейбористкото правителство, което търпи множество лукозни апартаменти в Лондон да стоят от години празни поради исканите от собствениците баснословни наеми, докато в същото време хиляди лондонски семейства нямат жилище.

„Да завземем празните жилища!“, „Долу гнилата система — хиляди лукозни апартаменти са празни, а хиляди семейства

снабден с мощни ракетоязвращащи оръжия, представява грубо на рушение на конвенцията, подписана в Монтебо. Тази конвенция определя точно горната граница на калибра на оръжията, които може да носи на борда си военен кораб на непероморска държава, навлизаща в черноморски води.

ДЕМОНСТРАЦИИ НА ЛОНДОНСКИ БЕЗДОМНИЦИ

ЛОНДОН, 9 декември (БТА) — Тези дни тук се състояха масови демонстрации против анти социалната политика на лейбористкото правителство, което търпи множество лукозни апартаменти в Лондон да стоят от години празни поради исканите от собствениците баснословни наеми, докато в същото време хиляди лондонски семейства нямат жилище.

„Да завземем празните жилища!“, „Долу гнилата система — хиляди лукозни апартаменти са празни, а хиляди семейства

нямат дом!“ — гласеха някои от носените от демонстрантите плакати.

На „Уанстед Хай Стрий“ демонстрантите завзеха стълбищата и покрива на един блок с лукозни апартаменти. „Днешната демонстрация е само символна. Скоро ние ще вземем фактически апартаменти и ще настанем в тях нуждаещите се“, заяви пред представители на печата Анди Андерсън един от организаторите на демонстрацията.

ДО КРАЯ НА ГОДИНАТА ОСТАВАТ 19 РАБОТНИ ДНИ

ПРЕДСРОЧНО

Младият колектив на Завода за телферни електродвигатели — Велико Търново за сравнително кратко време усвои производството и вече се радва на първите успехи не само в изпълнение на плана по обем, но и по качество. В резултат на създадената добра организация и на трудовата надпревара в чест на 25-годишнината на Девети септември на 6 декември заводът рапортува с изпълнен годишен план за общата промишленост на продукция. В чедните редци са технологът Борис Базиков, стругарите Илия Кънев и Иван Герганов и др. През оставащите до края на годината дни колективът ще произведе надпла нова продукция за 150 000 лева.

10-годишен юбилей

Транспортните работници при жп гара Горна Оряховица — разпределителна тържествено чествуваха 10-годишнината на своята гара.

Събрани в малкия, уютен салон на транспортния клуб, те с възлнение слушаха доклада на Васил Витанов, началник на гарата. Пред очите им сякаш преминаха тези напрегнати трудови десет години, донесли първи те радости и награди.

Приветствие към юбиларите поднесе Димитър Димитров, секретар на ГК на БКП. Петдесет железничари бяха наградени. Тържеството завърши с богата художествена програма.

До 15 декември ще изпълнят и обещанието

Цехът за нестандартно оборудване на ДПП „Сотир Черкезов“ — Свишов още не е навършил година, а е разгърнал вече широка и разнообразна дейност: изработка на цистерни за фаша, фаршопилнителни машини, паромаслени вани, ротационни сита, несамостоятелни водни транспортни съдове, ножове за ламарина и други метални изделия. Планът за годината той изпълни 55 дни предсрочно, а за единадесетмесечното реализира надпланова продукция за 86 540 лева.

Нашата дума е до 15 декември да изпълним и обещанието — заяви ръководителят на цеха Кирил Паршков, когато

Химик-лаборантката Лиляна Чумарова от Базата за горнина техника в Горна Оряховица изпитва проекта на газов турбинен котел с две горелки по 500 килокалории.

Снимка: П. КАЧАКОВ

обождахме цеха. На двора на площадката група работници, под ръководството на Благо Манев, бързаха да изпълни фаршопилнителните батерии — поръчка на консервните предприятия в Свишов и Джулюница.

— Филипе, давай метал, че момчетата нещо се застояват — обръна се електроинженерът Пеню Пенев към работника на ножа, който кроеше материала за коритата.

Зад момчетата на Манев друга група се трудееше върху изработката на огромен ножгилотина. Тук на оксижена работеше Георги Цветанов, носител на

„Народен орден на труда“ — сребърен. Цели двадесет години той е отдал на тази професия.

В структурното отделение до фрезмашината беше застанал Христо Синявирлиев, носител на званието „Най-добър в професията“. Той стругуваше метални плоскости, а зад него Ахмед Рамаданов прорязваше канали на шепинга. На два съседни струга тук работеха Напка и Мирчо Петкови, младо семейство.

Запознах се с част от хората на този цех. Мили, трудови хора, със силна воля. Те непрестанно ще удържат дадената дума.

З. АБАДЖИЕВ

ОБЕДИНЯВАНЕТО НА ОТРЯДА | КАК СЕ РАБОТИ ЗА ИЗРАСТВАНЕТО НА РОДОЛЮБЦИ

След нападението на хитлеристка Германия над Съветския съюз, съпротивителното движение и в нашия окръг започна да се разраства бързо.

Настъпването на Червената армия отекна дълбоко в душите ни, вливаше в нас нови сили в борбата. През есента на 1943 година Търновската, Горнооряховската, Павликенската и Свищовската партизанска чета извършиха интензивна политическа и бойна дейност, провеждаха акции. Фашистите те палачи, противно на пропагандата си за лесно справяне с партизанското движение, бяха неохотни от злоба пред безсилното си. Те прехаха всичко, хвърляха много сили за пресичане маневреността и дейността на партизанските бойни единици, но напразно.

С разрастването на партизанското движение, Окръжният комитет на Партията взе решение всички чети, действащи на територията на Горнооряховския партизански окръг, да обединят силите си в единен отряд.

Изключайки другите чети, партизаните от Търновската, а след акцията в мелишца „Червота“, и от Павликенската чета се бяхме установили близо до село Хотиница. Рано сутринта един ден чухме гласове на група хора и чуемски дай. Това бе лоджийска хайка. Едно от кучетата спря пред наш пост и започна да лае. Ловците на влязоха в гората по посока към временния лагер. Това бе причината да бъдат заловени и задържани. Късно вечерта, при дружаване ги до селото, ги освободихме.

Прихващаха партизани от най-различни райони, членове на Окръжния комитет и командувачите, начело с ръководителя на 8-ма оперативна зона Бай Васил (др. Борис Койчев). Срещнахме се като най-близки братя. Въпреки изричното предупреждение за запазване дълбока конспиративност, някои другари, неудържимо на изкушението, проявяваха любопитство за родните имена и селища на идващите другари.

Висок боев дух и добро самочувствие бе обзело всички ни. Увеличеният числен състав и присъствието на командването на отряда особено много влияеха за това. С готовност всички бойци приемаха новото си назначение и задачи. В тези дни се извършиха значителна подготовка за приважане в релансните, обукните, амвизиците. Започнахме изкопаването на скривалища.

Тук на мен стана известно, че съм привлечен за член на щаба. Бях готов на всичко, за да оправдая голямото доверие на Партията.

На 9 декември групата другари, която копаеше скривалищата, бе започнала работа. В лагера след закуската продължаваше подготовката на партизаните за очаквания дътъг поход. Членовете на Окръжния комитет и щаба заседаваха. Обсъждаше се въпросът за изместването на отряда. Никой не подозираше в този момент, че гнусен предател е съобщил на фашистката власт, че в горите между селата Хотиница, Русаля, Моминиц, около местността Къшлата, се намират партизани и се копае скривалища. Той бил чул тътена на копането, когато минавал по горския път в този район. Полицията и жандармерията, със съдействието на войската, блокираха този сравнително малък горски масив и започнаха неговото „прочистване“.

Около 9 часа внушителна група от полиция и войници, спускайки се от хребета в разгъната верига, се насочва право към партизанската група около скривалищата. Моментът е твърде критичен. Урок е нужно да се даде на врага, но и отрядът не трябва да бъде разкрит.

Партизанинът Райчо П. Косев (ядро Иван), прекрасен ремисист и опитен боец за възраст си, сигнализира на другарите си, които са на пост, и те заемат удобна позиция. Запазили самообладание, добре маскирани, се изкачват приближаването на врага. Изненада и пълна обрканост настъпват сред него, когато раненият от Райчо още с първата куршум войник пада на земята и започва да вика колкото му глас държи: „О-ле-ле, убиха ме!“ Само за няколко минути всички „бабанти“ в паническо бягство се измъкнаха от гората.

Полицията и войниците започнаха да стрелят наслучи. Явно те прехаха това за собствен кураж, шом като чак след около час едва се решиха да при

берат ранения войник.

Само минути бяха нужни, за да бъде готов отрядът за бой. Всички партизани изпълняваха точно заповедта на командувача: неговата задача — да бъде решително на гората. Аз също се готвех да се изтегля. Бях се наговорил твърде много. Видях ме Бай Васил и ми направи остра, но другарска бележка, че на бой така не се отива и взема от мен торбата с бомби.

В същия миг пристигна Чавдар (Д. Найденев), който бе на един от постове и докладва явно смутено, че полицията са много и настъпват във верига срещу нас. Бай Васил незабавно реагира и пресече рапортуващите с думите: „Чавдаре, как во си се разкиснал. Не е нужно да паникьорстваш точно сега“. Нареди му веднага да се придвижи към средата на движението са партизанска колона.

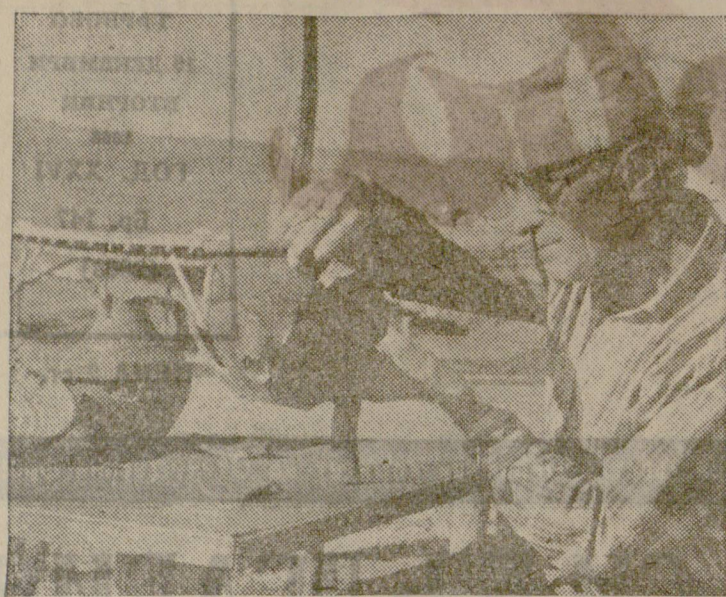
След кратък преход заехме ежова позиция в сравнително удобен за прикритие горски участък. Наредването бе — ни какво мъдрене, никакъв приказ, че има хора в гората. Настана мъртва тишина. Връзка между отделните партизани се осъществяваше от командира Гошо (Кирил Косев), политкомисаря Стоян (д-р Върбан Генчев) и други отговорни другари. Храната за деня бойците приеха на самата позиция.

Ободяващо в този напрегнат момент действуваше смело то държане и категоричните наредения на командирите и личните им срещи и разговори с отделилите партизани.

Полиците и войниците през целия ден обикаляха и се навлякоха около гората, стреляха непрекъснато. Чак след обяд някои по-куражливи навлязоха по дърварските пътища в гората. Мъртвата тишина тук изглежда постави на голямо изпитание врага. Истерични викове, автоматични откоси, експлозиите на няколко бомби бяха опити на тези „смелчаки“. Изглеждаше, че неизвестността ги респектирала.

Всички опити на врага да ни открие, останаха напразни. Отрядът, без да даде нито една жертва или ранен боец, незабелязано, тъй като гласеше решението на Окръжния комитет на Партията и щаба, още същата вечер се изтегли от този не удобен за бой с врага терен. Със запазени сили в боев ред започнахме придвижването си към горите в района на Стражица — Чапаево — Бреговица.

Тодор ПОПТОДОРОВ

Иван Кокорков е един от многото доброволни сътрудници на Окръжния исторически музей — Велико Търново.

На снимката: Иван Кокорков с голямо старание и вяща сглобява керамичен съд, датиращ от II-IV в. преди н. е., намерен край с. Хотиница.

Снимка: Ас. ГЕОРГИЕВ

Ансамбълът в Каранци се подготвя за фестивала

Декемврийската вечер, студена и мъглива, се е спуснала над сгушеното като в гнездо на върха на баира с. Каранци.

Улиците бързо опустяват. Само в новата читалищна сграда е оживено. Примамливата светлина на електрическите крушки неволно те кара да се упутиш натам. Още не влязъл, слухът ти долва весели народни песни, които допитат от отопленото помещение. Репетира би-товият ансамбъл на селото. На

ближават окръжните прегледи и сега ансамбълът — гордостта на каранчани, упорито се подготвя. Досега на всички прегледи самодейците са се представяли добре, а за фестивала, посветен на 25-годишнината на социалистическата революция, искат да се представят блестящо.

С голяма почит и уважение са обградени самодейците в селото. Едва върнали се от по-големите, те вече бързат за читалището. Тук ги чакат най-старите самодейци, майсторите на родните инструменти Георги Михайлов, Михаил Ангелски и Тодор Карапелев, които, въпреки напредналата си възраст, винаги са едни от първите.

Ръководителката на ансамбъла Кунка Ангелова уверено води ръцете и кавалите, гъдулките и тридесет и трите хористи, като една полемат кръшна народ на песен. По лицата на всички се чете радост. С всяка изминала репетиция песните звучат все по-гладко, стават по-приятни за слушане. Следват индивидуални изпълнения. В салона отеква звънящ глас на певеца, разливат се мелни звуци на кавал. Отново пее ансамбълът, отново идва ред на индивидуалните изпълнения. Репетицията привършва. Доволен са всички: и партийните ръководители, които често присъствуват на репетициите, и самодейците.

Тази вечер е направена още една крачка към голямата успех.

Евг. ХАДЖИДОНЧЕВ
Г. СПАСОВ

Някои проблеми на община Церова кория

В близките няколко години се предвижда да се подобри съществено работата по благоустрояването и битовото обслужване на населението в селата към Общинския народен съвет — Церова кория. За разглеждане тези проблеми преди няколко дни бе проведена специална сесия.

Предвижда се да се предложат следващите няколко години да се извърши геоложко проучване на района за наличие на каменни въглища.

Сега усилената работа по централния магистрален път Горна Оряховица — Елена прекарва по това на колите по шосето Минда — Капиново — Церова кория — Пчелище. Това утежнява както самият транспорт, така и състоянието на пътя, който не е подготвен за един такъв товароток. Ето защо се налага в скоро време да започне работата по напрана на пътя и то във възможно най-кратки срокове.

Един много важен проблем, който живее вълнува населението на Церова кория, е и подобряването на комунално-битовите услуги в района, което могат да сторят съответните организации в гр. Велико Търново. Заедно с това край не наложително е да се проучат основи и задълбочено производствените възможности на ДЗС, за да може в бъдеще правилно да се превърне то в рентабилно и високо доходно предприятие. Особително е нуждата от възникване на община на Церова кория във водоснабдителната мрежа на извор „Дювковци“ след неговото завършване.

В последните няколко години лесопаркът край Капиновския манастир се утвърждава като място за отдих и почивка на жителите на гр. Велико Търново, околните села и района на общината. А за да стане това тихо и живописно място курортен център за отдих и почивка на хората, предстои много работа и то предимно на хората от общината.

Бяха обсъдени също така и възможности за подобряване работата по търговията, създаване на клонове на различни промишлени комбинати и предприятия от близките градове и т. н.

Ал. ЯНКОВ

ЕДНА ПРОВЕРКА В ПАВЛИКЕНИ

Решенията на XI конгрес на ДКМС и на последвалите го пленими на Партията и Комсомода недвусмислено подчертаха, че основната задача в работата на всяка комсомолска организация трябва да бъде военнопатриотичното възпитание. На нашата родина са нужни предни родолюбци и строители на социализма.

Можем със сигурност да кажем, че Градският комитет на ДКМС в Павликени е приел тази задача с чувство за отговорност и резултатите са радващи. Те ярко се четат в благодарствените думи на младежите за незабравимата вечер на донаторския, за дългите и интересни походи.

Зад всеки успех, зад всяко начинание стои един мъж с прошарени коси, Дончо Колев — завеждащ сектор „Военнопатриотично и техническо възпитание“ при Градския комитет на ДКМС. Годишните не са угасили младежкия ентузиазъм. Косите са посребрени, но духът е комсомолски. И затова с такава жар работи. Другарят Колев дълго разказва за радостите и трудностите, които съпътствуват работата му. Материалната база е все още недостатъчна — липсват табла, нагледни материали, а да не говорим за помещения. Но затова пък има желание. И това е по-важното. Човек трябва да влезе в стрелковия клуб, за да разбере каква значи това. Доскоро неугледна, старата е преобразена и превърната в място за възпитание на родолюбци.

Главното внимание на Градския комитет досега е било на сочено към военнопатриотичното възпитание на средношколците. Дадените указания от Градския комитет се прилагат съобразно условията на всяко училище. Организиран са били множество походи до лобни мес

та на загинали антифашисти, срещи с Русана Палаузова и с други участници в борбата срещу фашизма и капитализма обсъждания на книги и др. Да не говорим за тържествените пионерски съборове, за грижите, които пионерите полагат за паметниците в града, за любимите им военни игри „Да стана добър гланчар“.

В града често гостуват лектори от лекторските групи на ЦК на ДКМС и Националния съвет на Отечествения фронт, които изнасят беседи. Най-голям е интересът към тях в Професионалното училище по машиностроене.

Трудно се забравят и походите до светлите за българската история места — Косматина, където четата на Филип Тотю е водила неравен бой с турците, до Балван, Къринското ханче, Дряновския манастир. В тези походи се съчетава полезно с приятното. Тръгва се винаги с определена цел. Редно е да отбележим и трогателната дружба, която имат младежите от Градския промкомбинат с комсомолци от гранична заплата. Скоро те бяха на границата и се върнаха с мили спомени и много снимки, които ще поделят в табла и ще покажат на съгражданите си. Може да се разкаже още и за обучението в групите по гражданска отбрана, където са включени 1700 души, за успехите на ракетомоделистите.

Разнообразни и интересни са проявите. Това кара младежите с желание да участвуват в тях, сами да стават организатори на нови и с всяко нещо все по-дълбоко да приктиват в сърцето си онова голямо и свято чувство, наричано родолюбие.

П. АНЧЕВ

НАШИЯТ ОКРЪЖЕН СЪВЕТНИК

Практика стана всеки месец, в определен ден, другарят Петров да идва в селото, да се среща с избирателите си. Много от тях правят предложения, съветват се с него по някои въпроси. Той ги изслушва внимателно и на всекиго се стреми да отговори, да го посъветва.

Но не е само това. Той отблизо следи изпълнението на задачите по благоустрояването. Идва на самото място, свързва се с различни органи за оказване на необходимата помощ.

Затова жителите на Върбица го познават и уважават. За всички той е просто „нашият окръжен съветник“.

Д. ГАБРОВСКИ

БЕСЕДА ЗА ВЬЕТНАМ

Малкият салон на Образователно-народно читалище „Напредък“ в Горна Оряховица беше препълнен с млади хора. Всички бяхме устремили погледи към лектора. А др. Минчо Попов — така уважително разказва за борбата на братския вьетнамски народ срещу окупатора.

Ние се запознаваме с географското положение на страната. С интерес слушаме за нравите и бита на народа. Впечатлението е силно привързан към родната си вьетнамска изпън с благоговение душите ни.

Повече от един час говори д-р Попов, а ние не мислихме да си тръгваме.

Въпросите бяха много. Лекторът отговори изчерпателно на тях. До късно продължи този хубав разговор.

ВНЗУ „ВАСИЛ ЛЕВСКИ“ —ВЕЛИКО ТЪРНОВО съобщава,

че има вакантни длъжности за:

I. СВРЪХСРОЧНОСЛУЖЕЩИ СЕРЖАНТИ:

— шофьори;

— механик-водачи.

II. ВОЛНОНАЕМНИ:

— главен готвач;

— строителен техник;

— огняр;

— оксигенист (електрожеменст) по поддържане

на паровата централа.

Справка: в щаба на училището.

ЕДИН ТОЛКОВА КРАТЪК ЧАС...

„Девет години той скита се бездомен, без сън, без покой, под възкашност чужда и под име ново и с сърце порасло и за кръст готов.“

Това не е мито. Не. Просто така започна един час на др. Георгиева в V клас на училище „П. Славейков“ — Велико Търново. Стиховете рязко изменят настроението на учениците и ги въвеждат в урока. Няма да е преследено, ако кажем, че децата цял час преживяват възвращение. По детски искрено и неподправено, по детски силно и завладяващо. Възвращение, породено от умението на тази нисичка жена да предава големите

истини с най-прости думи и тънкия и психологически усет да намира най-точните въпроси. Въпросите и не само питат, но и умело внушават.

— Антони, какво те плени в разказа „Апостолът в премежиде“?

Не „както ти направи най-силно впечатление?“ или „како во най-много ти хареса?“ Не. Колко по-точно е това „плени!“ И колко сигурно и точно отговори момчето:

— Пленен ме извънчовешкото самообладание на Левски.

— А тебе, Таня, какво те плени?

— Мене ме плени това, че той отново тръгва, преоблечен като вълнуващо, отново поема... без да се страхува.

— Спокойно, Таня, тебе те вълнува това, че Апостолът от ново поема пътя на...

... На борбата, че той тръгва към ново премежиде.

— Много тоно, Таня, Левски отново тръгва по пътеките на Родната, за да се бори за нейната свобода. Той сякаш на истина явява, както казва авторът, в своята звезда.

Как ми се иска и аз да влиг на ръка и да кажа кое най-много ме плени в този разказ! Не може. А възвращението е заляло и нас — присъстващите студенти — ние, които утре ще се изправим пред тези чисти детски погледи и ще им предадем същия този урок. Да, затова сме тук, за да се научим с езика на малките да споделяме мислите на големите. По за дължение трябва да следим внимателно хода на урока, да си записваме въпросите, да следим за грешките, защото после ще има обсъждане. Обаянието на урока ми пречи да записвам систематично, още по-малко ми га да следя за грешки. Сякаш за първи път слушам да се говори за Левски. В този урок има поезия, много, много поезия. Стиховете бяха само а на чалото, съвсем в началото на часа, а поезията — през целия час. И децата наистина я познават, чувствуват и преживяват.

— А какъв е неговият външен образ?

Децата за момент замълча-

ват. После всички вдигат едно временно ръка.

Две момичета не се усещат как стават, докато вдигат ръка. После сядат, сякаш малко обидени, че не отговориха, те като ги изпревариха. Всеки отговор е най-верният, най-точният, защото идва от една чиста детска душа. Колко много истина има в тези неказани отговори!

Урокът минава и през „Илюзовото кафе“. И тук — гора от ръце.

Така премина един толкова кратък учебен час с др. Георгиева. Никой не чу дори звънча.

Г. ГЪРДЕВ

ПРОДАВАМ хубав етаж, 3 стаи, хол, кухня, Опръзване, ул. „Мамарчев“ 13, Велико Търново.

ПРОДАВАМ „ВЯТКА“ — запазена. Справка: Дончо Гайдаров, Бонбонена фабрика, Горна Оряховица.

Н. ЛАЗАРОВ

ТЕХНИКУМ ПО ЕЛЕКТРОТЕХНИКА „М. В. ЛОМОНОСОВ“ — ГОРНА ОРЯХОВИЦА ПРЕДЛАГА

на държавни, кооперативни предприятия и частни лица на изгодни цени ограничен брой различни видове трифазни ел. двигатели. Телефон 52-88.

ДСП „РЕКЛАМА“ — КЛОН ГАБРОВО

Пусна се в продажба настолен календар на ДСП „Реклама“ за 1969 година.

Календарът е луксозно издание с пластмасова обложка, специална хартия, богато илюстриран със снимки, данни и рекламни материали и има достатъчно място за водене на бележки.

Желателните да си го набавят да се обадят на телефон 24-38 — град Велико Търново, представителство на ДСП „Реклама“.

Цена 1.90 лева.

Велчо Илчев

ПРИНЦИПИТЕ НА ИКОНОМИЧЕСКАТА РЕФОРМА

Преди три години, през 1965 година, пленумът на ЦК на КПСС прие решение за преустройство на управлението на промишлеността на отраслов принцип и за преминаването към новата система на планиране и икономическо стимулиране.

Стопанската реформа беше наложена от бурното развитие на промишленото производство се увеличи 10 пъти. Извърши се интензивен научно-технически прогрес. Неизмеримо нараснаха

кадрите от работници и специалисти. По такъв начин самият ход на икономическото развитие наложи по-нататъшното усъвършенстване на производствените и икономическите отношения, изработването на такива форми на планово ръководство на икономиката, които биха открили възможност за успешното постъпване на материално-техническата база на комунизма.

Стопанската реформа е насочена към всеотстрани усъвършенстване на централно-

то планиране — най-важното завоевание на социализма, разширяване на стопанската инициатива на колективите в предприятия и укрепване на стопанско-финансовите отношения.

Изминаха три години. Резултатите от икономическото развитие на страната убедително показват ефективността на реформата, отново потвърждават жизнестойкостта на ленинските принципи за ръководство на социалистическото строителство. Увеличиха се темповете на развитието на националния доход — основният показател, който характеризира ефективността на общественото производство. Ако за 5 години (1961—1965 година) националният доход ежегодно нарастваше средно с 5,7 процента, то през 1966—1967 година средногодишният темп на развитието достигна до 7 процента. Увеличиха се и темповете на прираста на промишлената продукция — от 8,6 процента през миналата децетлетка — до 9,4 процента през 1966—1967 година. През първото полугодие на 1968 година в сравнение със съответния период на миналата година промишленото производство се увеличи с около 9 процента при план за 1968 година 8,1 процента.

В промишлеността нараснаха темповете на развитието на производителността на труда, подобри се използването на основните производствени фондове, по-последователно започна да се осъществява режимът на икономии. Всичко това се отрази върху намаляване себестойността на продукцията, върху повишаване на рентабилността. Ако през 1966 година печалбата се увеличи в сравнение с предишната година с 10 процента, то през 1967 година печалбата в промишлеността се увеличи с 22 процента. През първото полугодие на 1968 година в сравнение със същото полугодие на 1967 година печалбата порасна още с 18 процента.

Сега по новата система работят над 25 000 промишлени предприятия. Те дават над 70 процента от целия обем на производството на продукцията и 80 процента от печалбите на промишлеността. В тези предприятия е достигната по-висока ефективност на производството, по-високи темпове на реализация на продукцията и на производителността на труда.

Комунистическата партия разглежда повишаването на темповете на икономическото развитие като средство за по-нататъшно укрепване могъществото на съветската държава, за подобряване живота на съветските хора. През последните години са осъществени големи мероприятия за повишаване благосъстоянието на трудещите се. Реалните доходи на глава от населението през 1966—1967 година се увеличаваха ежегодно с 6 процента, докато през предшестващата петилетка тяхното увеличаване бе средно 3,6 процента годишно.

Все повече и повече промишлени предприятия преминават да работят по новата система. Тя се внедрява в железопътния, морския и речния транспорт,

търговията и в предприятията за битово обслужване на населението.

Положителното влияние на реформата е очевидно. Но това не дава основание за самоуспокоение. Животът показва, че възможностите на новата стопанска система още не са напълно реализирани и външност са използвани само намиращите се на повърхността резерви. Дълбоките процеси, заложили в новата система, все още не са напълно приведени в движение. Това се отнася особено до механизма на реформата, призван да стимулира научно-техническия прогрес, да повиши производителността на труда и да внедри научна организация на труда.

По-нататъшното повишаване ефективността на производството много зависи от стила и методите на работа на стопанските кадри, от тяхното умение организирателно да съчетават икономическите и административните методи на ръководство. Стопанските кадри във всички звена на управление и главно ръководители на предприятията и работниците от министерствата и ведомствата вече натрупаха извещен опит да работят при новите условия. Мнозинството от тях успешно използват благоприятната обстановка, проявявайки инициатива и предприемчивост, творчески решавайки въпросите, възникващи в процеса на осъществяване на стопанската реформа.

През годините на реформата номиналната и реалната работна заплата растеше по-бързо, отколкото преди. И това е напълно закономерно. В промишлеността това развитие идваше от по-значителното повишаване на производителността на труда.

Научните методи на ръководство на икономиката, разработени от комунистическата партия, успешно се осъществяват.

Агенция „НОВОСТИ“

МАШИНИ ОГЛАСЯТ ПОЛЕТО

Есента на отиващата си година е благоприятна за внасянето на изкуствен и оборски тор в почвата. И тя се използва разумно. Полето на джулонско стопанство и сега се оглася от машини. Верижните трактори повтарят оранта в блоковете, където през пролетта ще се засияват захарно цвекло, паревина и зеленчукови култури.

Останалите машини и особено „Болгар“-ите торят тези блокове с оборски тор. Работата тук е напълно механизмирана. Товаренето става чрез кран-товара, монтиран на самоходно шаси. Извозването и разхвърлянето — предимно с ремаркета, които разпръскват равномерно тора из блоковете.

Добре е полета работата в стопанството и с внасянето на суперфосфат в почвата.

Ст. Киров

ШКОЛА ЗА СТРОИТЕЛНО-МОНТАЖНИ КАДРИ ПРИ ДУ „ЗАВОДСКИ СТРОЕЖИ“ — ВИДИН СЪОБЩАВА,

че ОТКРИВА КУРСОВЕ от 16 декември 1968 г. по следните специалности:

МАШИНИ МАЗАЧИ — приемат се кандидати от цялата страна от 16 до 40 години без ограничение на образованието.

Времетраенето на курса е 3 месеца, през което време курсистите получават пълно пансион — безплатна храна, квартира, работно облекло и учебни пособия.

Освен това получават всеки месец стипендия в размер:

1. неженени — 25 лева
2. женени без деца — 40 лева
3. женени с деца — 50 лева, плюс детските надбавки.

По време на практиката също се заплаща работката.

Всеки курсист при завършване полага изпит, получава съответния разред по специалността и се задължава да работи най-малко три години в СДСО „Заводски строежи“.

Всички, завършили курса, получават веднага заповед за назначаване и безплатна квартира в общежитието. Назначените на работа получават временно жилище, а в последствие и постоянно.

Кандидатите да подадат до школата следните документи:

1. Молба до директора
2. Автобиография
3. Медицинско свидетелство
4. Документ за образование.

Документите се изпращат най-малко три дни преди започването на курса на следния адрес:

ВИДИН — Школа за строително-монтажни кадри — старата казарма при крепостта „Баба Влада“, тел. 34—13 и 35—13.

ОТ ДИРЕКЦИЯТА 2—1

Грижи за ягодите

Кооператорите от шеста смесе на бригада в Дичин през тези дни полагат добри грижи за бъдещата реколта от ягодите насаждения. Те наториха 60 дка с по 65 кг суперфосфат на декар. За да влезе по-дълбоко в почвата торът — до 25 см, окопаване то се извършва на ръка с прави лопати. Всеки ден над 120 кооператори от 13-те звена излизат на работа, въпреки студеното и неблагоприятно време.

П. Спирдонов

ИЗПИТАНИЕ

Календарната година още не е приключила, а резултатите от много отрасли вече се очертават. Все по-определени стават те и за животноводството на ДЗС в гр. Елена — стопанство, отличаващо се с неблагоприятни терени условия, което преди три години се числеше в групата на изоставащите в окръга и приключи 1965 г. с 1700 а среден надой от крава и 27 л от овца.

А ето и сегашните резултати. Продуктивността на кравите е 2500 л с перспектива до края на декември да стигне до 3000 литра. От овцете, бележени по 47 л. Годишният план за месото е изпълнен, без да се намаляват продуктивните животни, а овцете дори са увеличени. Според предварителните пресметания планът за млякото — 1100 т, ще бъде изпълнен с около 100 т.

Изпитание! Може би тази е най-подходящата дума, определяща сегашното състояние на животноводството в еленското ДЗС. Ала нека се върнем отново към фактите. В началото на годината в стопанството е имало 1116 едри животни и 6623 овце. Само до края на септември овцете са се увеличили на 7684, а говедата са 1076, като до 31 декември се очаква да бъдат хиляда и двеста. И то при условие на изпълнен план за месото. Как стана това? Причините са няколко, но основната е икономическата предвидливост на тукашното ръководство, добре направената предварителна сметка. Постоянно се подобряваше основното стадо чрез подмяна с високопродуктивни юнци от Софийско, за които условията в Еленския край се оказали много благоприятни. Освен това бяха купени около 900 дзвизки от породата „Цигай“ от ДЗС — Малко Търново, а стоковата ферма се попълва ежегодно с 500—600 агнета от кооперативните стопанства в Малко Езерево, Поморие и Ресен. По този начин се запазва основното стадо, осигуряват се необходимите животни за месо.

Вторият фактор е фуражната база. Достатъчно е да се направи дори кратко сравнение с шейсет и пета година, за да се открие още по-ясно постигнатото. Само за две години площите на люцерната се увеличили от 2800 на 4000 дка, на ечемика от 100 на 2600 дка, на овеса — от 2600 на 3500 дка, на силажната наредина — от 500 на 1500 дка. Засяха се и някои нови фуражни култури като грах и тревни смеси. Осигуряна е деветдесет на сто задоволяемостта за добитъка и през идната година, като само при готвените силижа и сочните фуражи са над 2700 тона.

Разбира се, не са без значение и удвоените почти грижи за животните, пълното използване на пасищата и естествените ливади, редовният водопой...

Но когато говорим, че през 66-та година животноводството е приключило с 80 000 лв. за губа, а сега се очаква около 75 000 лв. печалба, в никакъв случай не можем да изпуснем и третия, може би най-главния фактор — хората. Специалните и гледачите издържаха миналите тежести, те осъдваха и за мръкваха в оборите и фермите, разпределяха оскъдните фуражи.

В близките години относителният дял на продукцията от животноводството ще нарасне на 60 на сто, до 3500 л ще достигне средният надой от кравите през седемдесет и пета година и петдесет л от овцете. Предстои строеж на модерен комплекс — краварник за 500 продуктивни крави, за съответния брой телета до шестмесечна възраст и юнци за попълване на основното стадо, в който един работник ще отглежда по 50—60 крави вместо шестнайсет-демадесет сега. В два комплекса ще се настанят по хиляда овце от районите на Разпоповци и Яковци.

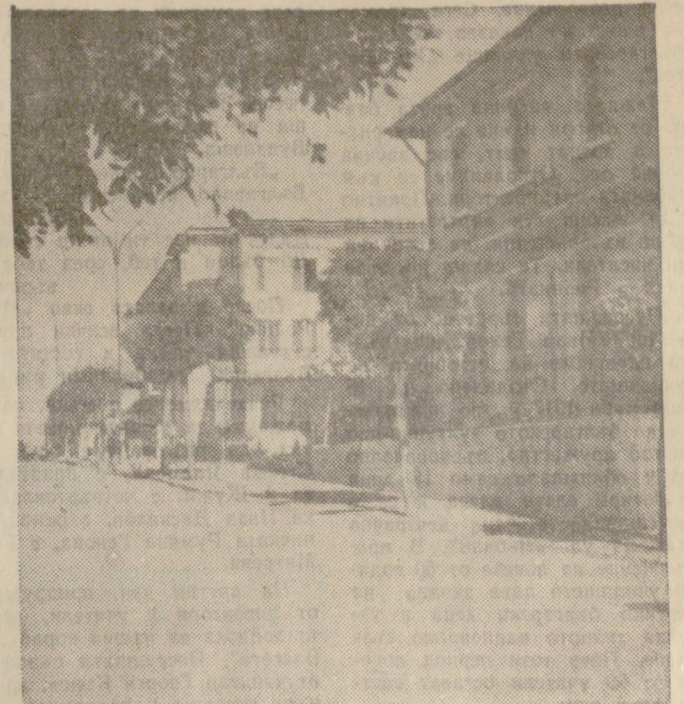
С такива мисли и перспективи живеят в навечерието на 25-годишния юбилей на свободата животноводите от държавното земеделско стопанство в Елена.

Ив. ЖУРOTOV

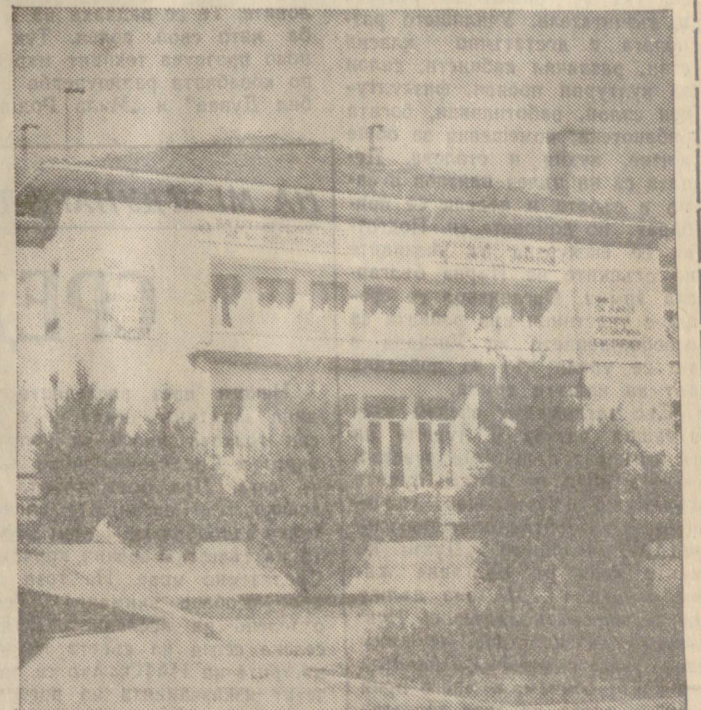
НАШИТЕ СЕЛИЩА
ПРЕЗ СЛАВНОТО ЧЕТВЪРТ СТОЛЕТИЕ

ОБЩИНА

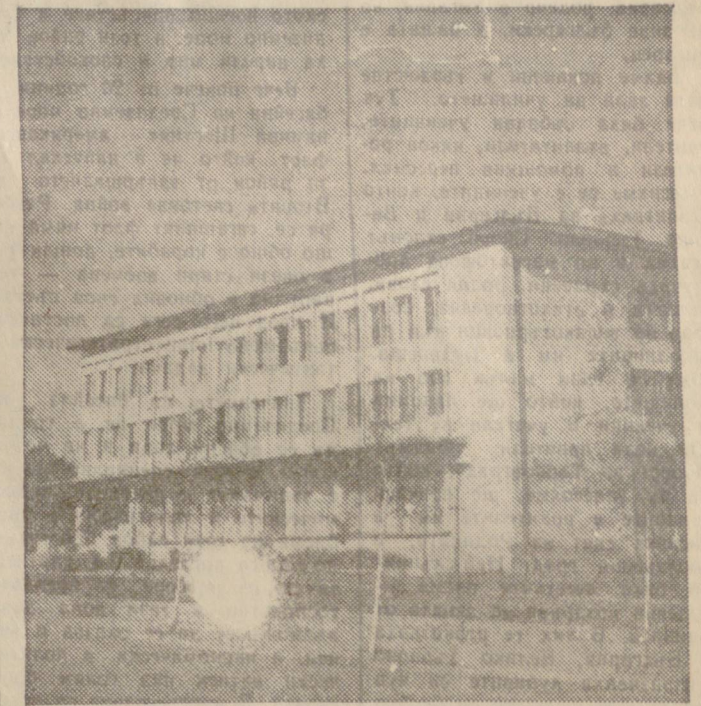
КАРАИСЕН

КАРАИСЕН ● ПЛОЩАДЪТ С НОВИ МАГАЗИНИ

СЛОМЕР ● ЧИТАЛИЩЕН ДОМ

КАРАИСЕН ● СТРАДА НА ТКЗС И НАРОДНИЯ СЪВЕТ

БАТАК ● ТЪРГОВСКА СТРАДА С РЕСТОРАНТ, СНИМКИ: ИЛИМ

ДТП „Мототехника“ — филиал В. Търново

ще проведе търг за продажба на стари, употребявани леки автомобили на 18 декември 1968 г. от 10 до 11 часа в ДАП — таксиметров клон, гр. В. Търново.

Търгът ще се проведе по реда на т. т. 3, 4, 5 и 6 от Наредба № IV—Е—570, публикувана в Държавен вестник, бр. 87, 1966 г. за леките автомобили, както следва:

1. Варшава № ВТ —	26—56	700 лв.
2. Варшава	40—58	650 „
3. Варшава	10—16	450 „
4. Варшава	07—13	650 „
5. Варшава	28—10	450 „
6. Варшава	30—54	450 „
7. Варшава	41—74	530 „
8. Варшава	08—73	230 „
9. Варшава	08—68	230 „
10. Варшава	14—28	520 „
11. Варшава	36—23	350 „
12. Варшава	09—57	350 „
13. Варшава	40—78	550 „
14. Варшава	14—19	480 „
15. Варшава	33—77	480 „
16. Варшава	43—30	450 „
17. Варшава	11—11	300 „
18. Варшава	11—19	480 „
19. Варшава	34—31	300 „
20. Варшава	41—81	1400 „
21. Варшава	34—57	380 „
22. Варшава	37—56	500 „
23. Варшава комби	32—17	450 „
24. Варшава комби	41—46	450 „
25. Варшава комби	09—49	850 „
26. Варшава	28—03	580 „
27. Варшава	27—71	430 „
28. Варшава	17—86	480 „
29. ЗИМ	74—42	500 „
30. ЗИМ	74—51	700 „
31. Варшава	06—00	250 „
32. Шкода 1101	40—37	100 „
33. Шкода 1101	22—22	150 „
34. Шкода 1101	40—66	200 „
35. Варшава	23—03	750 „

Колите се намират в ДАП — таксиметров клон — Велико Търново и са представени за огледане от клиентите всеки присъствен ден от 15 до 17 часа, с изключение на Варшава ВТ 14—19 и Варшава ВТ 33—77, намиращи се в ДАП с. Стражица, и Варшава ВТ 23—03, намираща се в Противопожарна охрана — Горна Оряховица, които могат да бъдат огледани на място през всеки работен ден.

Депозитът от 100 (сто) лева за участие в търга да се внесе от кандидатите до 17. XII, т. г. включително в Държавна спестовна каса, гр. Велико Търново.

Справки на телефон № 64—56 — ДТД „Мототехника“, филиал гр. Велико Търново.

